

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 52/2567

ศาลจังหวัดนครปฐม ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองกลาง ศาลผู้รับความเห็น นาย ก. โจทก์ นาย ก. ที่ 1
กับพวกรวม 2 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คดีนี้โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้องกรมที่ดิน จำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยตั้งรูปเรื่องว่า จำเลยที่ 2 กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการออกโฉนดที่ดินพิพาทให้แก่ผู้มีชื่อ ปัจจุบัน มีชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่เมื่อพิจารณาคำฟ้อง คำให้การ ตลอดจนคำขอของ โจทก์ที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนโฉนดที่ดินพิพาทซึ่งมีชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือ กรรมสิทธิ์ในที่ดิน และมีคำสั่งให้จำเลยที่ 2 ออกโฉนดที่ดินตามหลักฐาน
หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ข) ให้แก่โจทก์ โดยโจทก์อ้างว่าการที่จำเลยที่ 2 ออก โฉนดที่ดินให้แก่ผู้มีชื่อ เป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากออกทับที่ดินตาม หลักฐานหนังสือรับรอง การทำประโยชน์ (น.ส. 3 ข) ของโจทก์ที่ซื้อมาจากการขายทอดตลาด จะ เห็นได้ว่า ลักษณะข้อพิพาทในคดีนี้เป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทว่า เป็นที่ดินพิพาทที่ โจทก์มีสิทธิครอบครองตามที่กล่าวอ้างหรือเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ 1 ตามโฉนดที่ดินพิพาท ซึ่ง ไม่ว่าศาลจะวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์หรือของจำเลยที่ 1 ย่อมกระทบต่อสิทธิในทาง ทรัพย์สินของเอกชนทั้งสองฝ่าย โดยต่างฝ่ายต่างต้องพิสูจน์การได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเป็นสำคัญ เจตนารมณ์ของโจทก์จึงเป็นการขอให้ศาลรับรองและคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของตน กรณีจึง เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/52/2567>